

פִּינָחָם דְּהָא אִיהוּ בְּהָא דְרִגָא קָאִים. אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר אַהֲבָה רַבָּה תִּינּוּ אַהֲבָה שְׁלִימָתָא בְּשְׁלִימוֹ
 דְּתֵרִין סְטֵרִין, וְאִי לָא אַתְּפְּלִיל בְּתֵרִין סְטֵרִין לָאו (ד)
 יב ע"א) אִיהוּ אַהֲבָה כְּדָקָא יְאוּת בְּשְׁלִימוֹ.

וְעַל דָּא תִּנְיָנָן בְּתֵרִין סְטֵרִין אַתְּפְּרֵשׁ אַהֲבָה רַחֲמוֹ
 דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אִית מָאן דְּרַחֲמִים לִיה מוּגוּ
 דְּאִית לִיה עוֹתָרָא, אֲזַרְכָּא דְיוֹמִין, בְּנִין סַחְרַנִּית,
 שְׁלִיט עַל שְׂנְאָוִי, אֲרַחֲוִי מִתְּתַקְנָן לִיה, וּמּוּגוּ כְּדָ רַחֲמִים
 לִיה. וְאִי לְהָא יְהֵא בְּהַפּוּכָא וַיְהִידֵר עֲלִיהָ קִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא גְּלַגּוּלָא דְדִינָא קְשִׁיא, יְהֵא שְׂנְאָ לִיה וְלָא
 יִרְחַם לִיה כְּלָל. וּבְנִין כְּדָ רַחֲמוֹ דָּא לָאו אִיהוּ אַהֲבָה
 דְּאִית לִיה עַקְרָא.

**רַחֲמוֹ דְּאֶקְרִי שְׁלִים תְּהוּא דְּהַיּוּ בְּתֵרִין סְטֵרִין בֵּין
 כְּדִינָא בֵּין כְּטִיבוֹ. וְתַקּוּנָא דְּאֲרַחֲוִי דְּרַחֲמִים**

לשון הקודש

שׁוּנְאָוִי, דְּרַכְּוִי מִתְּקַנּוֹת לוֹ, וּמִתּוֹךְ כְּדָ
 אוֹהֵב אוֹתוֹ. וְאִם לְזוּה יִתְהַפֵּךְ וַיִּחְזִיר עָלָיו
 הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא גְּלַגּוּל שֶׁל דִּין קְשִׁיָּה –
 יִשְׂנָא אוֹתוֹ וְלָא יֵאָהֵב אוֹתוֹ כְּלָל, וּבְגִלְל
 כְּדָ אַהֲבָה זוֹ אֵינָה אַהֲבָה שְׁנִישׁ לָה עַקְרָ.
אַהֲבָה שְׁנִקְרָאת שְׁלָמָה, הֵהוּא שְׁהִיָּה
 בְּשְׁנֵי הַצְּדָדִים – בֵּין בְּדִין בֵּין בְּחֶסֶד.
 וְתַקּוּן דְּרַכְּוִי שְׁאוּהֵב אֶת רַבּוֹנוֹ, כְּמוֹ

בְּהַרְגָּה הוּוּ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אַהֲבָה
 רַבָּה תִּינּוּ אַהֲבָה שְׁלָמָה בְּשְׁלָמוֹת שֶׁל
 שְׁנֵי צְדָדִים, וְאִם אֵין נִכְלָלָת בְּשְׁנֵי
 צְדָדִים – אֵינָה אַהֲבָה כְּרָאוֹי בְּשְׁלָמוֹת.
וְעַל כֵּן שְׁנִינּוּ, לְשְׁנֵי צְדָדִים נִפְרְדַת
 הָאַהֲבָה, אַהֲבַת הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא. יֵשׁ
 מִי שְׁאוּהֵב אוֹתוֹ מִתּוֹךְ שְׁנִישׁ לוֹ עֵשֶׁר,
 אַרְךְ יָמִים, בְּנִים סְבִיבוֹ, שׁוֹלֵט עַל

לִיָּה לְמֵאֲרִיָּה כְּמָה דְתִנְיָן אֶפְלוּ הוּא נָטִיל נְשַׁמְתָּךְ
 מִנְּךָ. דָּא אִיְהוּ רְחִימוּ שְׁלִים דְּחַיֵּי בְּתָרִין סְטָרִין. וְעַל
 דָּא אִזְר דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית נָפֵק וּלְבַתֵּר אֲנִיזוּ. כִּד
 אֲנִיזוּ נָפֵק דִּינָא קִשְׂיָא וְאֶתְכֻלִּילוּ תָרִין סְטָרִין כְּחֻדָּא
 לְמַחְזֵי שְׁלִימוּ דָּא אֶהֱבָה כְּדָקָא יְאוּת.

נְטִילִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן וּנְשָׁקִיָּה. אַתָּא רַבִּי פִּינְחָס
 וּנְשָׁקִיָּה וּבְרַכִּיָּה וְאָמַר בְּוֵדָאֵי קִדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא שְׁדַרְנֵי הָבָא. דָּא הוּא נְהִירוּ דְקִיק דְאָמְרוּ לִי
 דְאֶתְכֻלִּיל בְּבֵיתָאֵי וּלְבַתֵּר נְהִיר כָּל עֲלָמָא. אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר וְדָאֵי לָא אִיצְטְרִיךְ לְאֶתְנַשֵּׁי יְרָא"ה בְּכָל
 פְּקוּדִין, כָּל שְׁבִין בְּפִקוּדָא דָּא אִיצְטְרִיךְ יְרָאָה
 לְאֶתְדַבְּקָא בְּהָאֵי. הֵיךְ אֶתְדַבְּקָא. אֶהֱבָה אִיְהִי בְּסִטְרָא
 חַד טַב כְּמָה דְאֶתְמַר דִּיְהֵב עוֹתְרָא וְטַב אִזְרָפָא דְחַיֵּי
 בְּנֵי מְזוּזֵי, כִּדִּין אִיצְטְרִיךְ לְאֶתְעָרָא יְרָאָה וּלְמַדְחַל

לשון הקודש

שְׁשִׁנְיָנוּ, אֶפְלוּ שְׁנוּטֵל אֶת נְשַׁמְתָּךְ מִמֶּךָ.
 זוּ הוּא אֶהֱבָה שְׁלָמָה בְּשֵׁנֵי צְדָדִים. וְעַל
 כֵּן הָאִזְר שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית יֵצֵא וְאֶחָר
 כִּדְ נִנְזוּ. כְּשִׁנְיָנוּ, יֵצֵא דִין קִשְׂיָה, וְנִכְלְלוּ
 שְׁנֵי הַצְּדָדִים יַחַד, שְׁתֵּהִיָּה שְׁלָמוֹת
 הָאֶהֱבָה כְּרֵאוּי.
 נְטִילוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן וּנְשָׁקוּ. כָּא רַבִּי פִּינְחָס
 וּנְשָׁקוּ וּבְרַכּוּ, וְאָמַר, בְּוֵדָאֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שְׁלַחְנֵי לְכָאן. זֶה הוּא אִזְר קִשְׂן

שְׁשִׁנְיָנוּ, אֶפְלוּ שְׁנוּטֵל אֶת נְשַׁמְתָּךְ מִמֶּךָ.
 זוּ הוּא אֶהֱבָה שְׁלָמָה בְּשֵׁנֵי צְדָדִים. וְעַל
 כֵּן הָאִזְר שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית יֵצֵא וְאֶחָר
 כִּדְ נִנְזוּ. כְּשִׁנְיָנוּ, יֵצֵא דִין קִשְׂיָה, וְנִכְלְלוּ
 שְׁנֵי הַצְּדָדִים יַחַד, שְׁתֵּהִיָּה שְׁלָמוֹת
 הָאֶהֱבָה כְּרֵאוּי.

נְטִילוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן וּנְשָׁקוּ. כָּא רַבִּי פִּינְחָס
 וּנְשָׁקוּ וּבְרַכּוּ, וְאָמַר, בְּוֵדָאֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שְׁלַחְנֵי לְכָאן. זֶה הוּא אִזְר קִשְׂן

שְׁלָא יְגַרְם הַחֲטָא. וְעַל זֶה כְּתוּב (משלי כח)

דְּלֹא יִגְרוּם חוֹבָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (משלי כח) אֲשֶׁרִי אָדָם
מִפֶּתַח תְּמִיד, בְּגִין דְּהָא כָּלִיל יִרְאָה בְּאַהֲבָה.

וְהִכִּי אֶצְטְרִיךְ בְּסִטְרָא אַחְרָא דְדִינָא קִשְׂיָא
לְאַתְעָרָא בִּיה יִרְאָה. כִּד חֲמִי דְדִינָא קִשְׂיָא
שְׂרִיָא עֲלוּי, בְּדִין יִתְעַר יִרְאָה וְיִדְחַל לְמֵאֲרִיָּה בְּדָקָא
יָאוֹת וְלֹא יִקְשָׁה לְבִיה. וְעַל דָּא כְּתִיב, (משלי כח)
וּמִקְשָׁה לְבוֹ יִפּוֹל בְּרָעָה. בְּהָהוּא סִטְרָא אַחְרָא
דְּאִקְרִי רָעָה. אֲשֶׁתִּבַּח יִרְאָה דְאַתְאַחַדַּת בְּתֵרִין
סִטְרִין וְאַתְכְּלִילַת מִנֵּיִיהוּ. וְדָא אִיהוּ אַהֲבָה שְׁלִימְתָא
בְּדָקָא יָאוֹת.

פְּקוּדָא תְּלִיתָאָה לְמַנְדַּע דְּאִית אֵלֶּהָ רַבְרַבָּא
וְשְׁלִיטָאָה בְּעָלְמָא. וְלִיִּיחָדָא לִיה בְּכָל יוֹמָא
יְחוּדָא בְּדָקָא יָאוֹת בְּאַנּוֹן שִׁית סִטְרִין עֲלָאִין. וְלִמְעַבַּד
לוֹן יְחוּדָא חָדָא בְּשִׁית תִּבְיִן דְּשִׁמְע יִשְׂרָאֵל וְלִכְוּוֹנָא

לשון הקודש

באותו הצד האחר שנקרא רעה. נמצאת
שיראָה שגאחֹה בשני צדדים ונכללת
מהם, וזוהי אהבה שלמה פראוי.

מצוה שלישית - לדעת שיש אלוה
גדול ושליט בעולם, וליתחד אותו בכל יום
יחוד פראוי באותם ששת הצדדים
העליונים, ולעשות אותם יחוד אחד

אשרי אדם מפחד תמיד, משום שזה
כולל יראָה בְּאַהֲבָה.

וכן צריך בצד האחר של הדין הקשה
לעורר בו יראָה. בשראָה שהדין הקשה
שורה עליו, אז יעורר יראָה ויפחד
מרבנו פראוי ולא יקשה לבו. ועל זה
כתוב (שם) ומקשה לבו יפול ברעה,

רְעוּתָא לְעִילָא בְּהַדְרֵיהוּ. וְעַל דָּא אֶחָד אֵינְטְרִיךְ
 לְאַרְכָּא לִיה (נ"א בְּשִׁית) בְּשִׁית תְּבִין. וְדָא הוּא דְכְּתִיב
 יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד. יִתְכַנְּשׁוּן
 דְּרַגִּין דְּתַחֲזוּת שְׁמַיָּא לְאַתְאַחְדָּא בֵּיה (נְרָאָה) לְמַחְזֵי
 בְּשְׁלִימוֹ לְשִׁית סְטְרִין פְּדָקָא יְאוּת. וְעַם כָּל דָּא
 בְּהַהוּא יַחֲוּדָא אֵינְטְרִיךְ לְקִשְׂרָא בֵּיה יִרְאָה דְּאֵינְטְרִיךְ
 לְאַרְכָּא בְּדַלְתָּ דְּאֶחָד. דְּדַלְתָּ דְּאֶחָד גְּדוּלָּה. וְתֵינּוּ
 דְּכְּתִיב וְתִרְאָה הַיַּבְּשָׁה דְּתַתְּחֵי וְתִתְקַשֵּׁר דְּלָתָּ דְּאִיהוּ
 יַבְּשָׁה בְּהַהוּא יַחֲוּדָא.

וּלְבַתָּר דְּאִתְקַשֵּׁר תַּפְּן לְעִילָא אֵינְטְרִיךְ לְקִשְׂרָא
 לָה לְתַתָּא בְּאִכְלוּסְהָא בְּשִׁית סְטְרִין אַחְרַגִּין
 דְּלְתַתָּא, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. דְּאִית
 בֵּיה שִׁית תְּבִין אַחְרַגִּין דִּיחֲוּדָא. כְּדִין מַה דְּהוּת יַבְּשָׁה
 אֶתְעַבִּידַת אֶרֶץ לְמַעַבְד פִּירִין וְאִיבִין וְלִנְטָעָא אִילָנִין.

לשון הקודש

שְׁדַלְתָּ שֶׁל אֶחָד גְּדוּלָּה. וְהֵינּוּ שְׁכַתּוּב
 וְתִרְאָה הַיַּבְּשָׁה, שְׁתִּרְאָה וְתִתְקַשֵּׁר
 דְּלָתָּ, שְׁהִיא יַבְּשָׁה, בְּאוּתוֹ הַיַּחֲוּד.
 וְאַחַר שְׁנִקְשְׂרָה שֵׁם לְמַעְלָה, צְרִיךְ
 לְקִשֵּׁר אוֹתָהּ לְמַטָּה עִם אוֹכְלוּסְיָהּ
 בְּשִׁישָׁה צְדָדִים הָאַחְרִים שְׁלִמְטָה, בְּרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, שׁוּשׁ בּו
 שֵׁשׁ תְּבוּת אַחֲרוֹת שֶׁל הַיַּחֲוּד. וְאִזּוּ, מַה
 שְׁהִיְתָה יַבְּשָׁה, נַעֲשֶׂתָה אֶרֶץ לַעֲשׂוֹת

בְּשֵׁשׁ תְּבוּת שֶׁל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּלְכַוֵּן
 רְצוֹן לְמַעְלָה עִמָּהֶם. וְעַל בֶּן צְרִיךְ "אֶחָד"
 לְהֶאָרִיךְ אוֹתוֹ וְנ"א בְּשֵׁשׁ בְּשֵׁשׁ תְּבוּת,
 וְהוּוּ שְׁכַתּוּב יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
 אֶל מְקוֹם אֶחָד. יִתְכַנְּסוּ הַדְּרָגוֹת שֶׁתַּחַת
 הַשָּׁמַיִם שְׁתִּאָּחוּ בְּהֵן יִרְאָה לְהִיּוֹת
 בְּשְׁלִמּוֹת לְשִׁישָׁה צְדָדִים כְּרָאוּי. וְעַם כָּל
 זֶה, בְּאוּתוֹ הַיַּחֲוּד צְרִיךְ לְקִשֵּׁר בּוּ יִרְאָה,
 שְׁצְרִיךְ לְהֶאָרִיךְ בְּדַלְתָּ שֶׁל אֶחָד,

וְהִינּוּ דְכַתִּיב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּפְשָׁה אֶרֶץ בְּהָהוּא
 יְחֻדָּא דְלִתְתָּא אֶרְעָא רַעְוָא שְׁלִים בְּדָקָא יָאוּת. וְעַל
 דָּא כִי טוֹב, כִּי טוֹב תִּרִי זְמִינִי. חַד יְחֻדָּא עֲלָאָה וְחַד
 יְחֻדָּא תַתָּאָה. כִּיּוֹן דְּאֵתְאֲחִיד בְּתִרִין סְטִרִין מִכָּאן
 וְלִהְלָאָה תַדְשָׂא הָאֶרֶץ דְּשָׂא. אֵתְתַקְנַת לְמַעְבַּד פִּירִין
 וְאִיבִין בְּדָקָא יָאוּת.

פְּקוּדָא רְבִיעָאָה לְמַנְדַּע דִּיּוּ הוּא הָאֱלֹהִים, כְּמָה
דָּאֵת אָמַר, (דברים ד) **וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹת אֵל**
לְבַבְךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. וְלֹאֲתַכְּלֹלָא שְׁמָא דְּאֱלֹהִים
בְּשְׁמָא דִּיּוּ. לְמַנְדַּע דְּאֲנּוֹן חַד וְלִית בְּהוּ פְרוּדָא. וְהִינּוּ
רְזָא דְכַתִּיב יְהִי מְאֹרֶת בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל
הָאֶרֶץ. לְמַחְוֵי תִרִין שְׁמָהֶן חַד בְּלָא פְרוּדָא כָּלֵל.
לְאֵתַכְּלֹלָא מְאֹרֶת חֶסֶר בְּשְׁמָא דְשָׁמַיִם (נ"א דְרָשִׁים) דְּאֲנּוֹן
חַד וְלִית בְּהוּ פְרוּדָא. נְהוּרָא אוּכְמָא בְּנְהוּרָא חִיּוּרָא

לשון הקודש

הָאֱלֹהִים, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (דברים ד) וַיִּדְעַת
 הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹת אֵל לְבַבְךָ כִּי ה' הוּא
 הָאֱלֹהִים. וְשִׁיכְלֹלָא שְׁלֵם אֱלֹהִים בְּשֵׁם
 שֵׁל יי, לְדַעַת שְׁהֵם אַחַד וְאִין בְּהֵם פְרוּד.
 וְהִינּוּ סוּד הַפְּתוּב יְהִי מְאֹרֶת בְּרַקִּיעַ
 הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאֶרֶץ, שִׁיּוּי שְׁנֵי
 הַשְּׁמוֹת אַחַד בְּלִי פְרוּד כָּלֵל, שִׁיכְלֹל
 מְאֹרֶת חֶסֶר בְּשֵׁם שֵׁל שָׁמַיִם וְנ"א שְׁרָשׁוּם
 שְׁהֵם אַחַד וְאִין בְּהֵם פְרוּד. אוּר שְׁחַר

פְרוֹת וְאִבִּים וְלִנְטַע אֵלִנּוֹת. וְהִינּוּ כֹה
 שְׁכַתוּב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּפְשָׁה אֶרֶץ,
 בְּאוּתוֹ הַיְחֻד שְׁלִמְטָה אֶרֶץ, רַעְוִין שְׁלֵם
 כְּרָאוּי. וְעַל כֵּן כִּי טוֹב כִּי טוֹב פְּעַמִּים.
 יְחֻד אַחַד עֲלִיּוֹן וְיְחֻד אַחַד תַּחְתּוֹן. כִּיּוֹן
 שְׁנֹאֲחוּ בְשְׁנֵי צְדָדִים, מִכָּאן וְהִלָּאָה
 תַדְשָׂא הָאֶרֶץ דְּשָׂא. הַתַּתְּקִנָּה לְעִשׂוֹת
 פְרוֹת וְאִבִּים כְּרָאוּי.

מְצוּחַ רְבִיעִית - לְדַעַת שְׁהוּ הוּא

לִית בְּהוּ פְּרוּדָא וְכֹלָא חַד. (דף יב ע"ב) וְדָא הוּא עֵנְנָא
חִיוּרָא דִּימָמָא וְעֵנְנָא דְאַשְׁתָּא בְּלִילִיא. מִדַּת יוֹם
וּמִדַּת לַיְלָה. וְלֹא תִתְּקֵן דָּא בְּדָא לְאַנְהָרָא כְּמָה
דְּאַתְמָר לְהָאִיר עַל הָאָרְצִי.

וְדָא חוּבָה דְהָהוּא נְחָשׁ קַדְמָאָה חֶבֶר לְתַתָּא
וְאַתְפְּרֵשׁ לְעִילָא. וּבְנִין כְּדָ גַרְם מַה דְגַרְם
לְעֵלְמָא. בְּנִין דְאַצְטְרִיךְ לְאַפְרָשָׁא לְתַתָּא וּלְחֶבְרָא
לְעִילָא. וּנְהוּרָא אוּכְמָא אַצְטְרִיךְ לְאַתְאֲחַדָּא לְעִילָא
בְּחֶבְרָא חָדָא. וְלֹא תְאֲחַדָּא לְבַתָּר בְּאַכְלוּסְהָא
בִּיחודָהָא וְלֹא אַפְרָשָׁא לָהּ מְסַטְרָא בִישָׂא. וְעַם כֹּל דָּא
אַצְטְרִיךְ לְמַנְדַּע דְאַלְהִים יִי פְּלָא חַד בְּלָא פִירוּדָא.
יִי הוּא הָאֲלֵהִים. וְכַד יַנְדַּע בְּרַ נְשׁ דְכֹלָא חַד וְלָא
יִשְׁוֵי פִירוּדָא, אֲפִילוּ הָהוּא סְטְרָא אַחְרָא יִסְתַּלַּק מֵעַל
עֵלְמָא וְלָא אֲתַמְשֵׁךְ לְתַתָּא.

לשון הקודש

ואור שחר צריך להאחזו למעלה בחבור
אחד, ולהאחזו אחר כך באוכלוסיה
ביחודה ולהפריד אותה מן הצד הרע.
ועם כל זה צריך לדעת שאֵלֵהִים ה'י
הכל אחד בלי פרוד. ה'י הוא האֵלֵהִים.
וכשינדע אדם שהכל אחד ולא ישום
פרוד, אפלו אותו הצד האחר יסתלק
מן העולם ולא ימשך למטה.

באור לבן אין בהם פרוד, והכל נדבר
אחד. וזה הוא ענין הלבן של היום וענין
של אש בלילה, מדת יום ומדת לילה,
ויתתקנו זה עם זה להאיר, כמו שנאמר
להאיר על הארץ.

וזהו החטא של הנחש המקדוּנִי ההוא
- חבר למטה והפריד למעלה, ומשום
כך גרם מה שגרם לעולם, משום
שצריך להפריד למטה ולחבר למעלה.

וְהִינֵנוּ רָא דְכְתִיב וְהָיוּ לְמֵאֲרוֹת. הָא קְלִיפָה בְּתַר
 מוֹתָא סְלָקָא. מוֹתָא אֹר. סְטָרָא אַחְרָא
 מוֹת. אֹר בְּחִבּוּר דְאַתְוּוֹן. מוֹת בְּפִירוּדָא. וְכַד תַּאי
 אֹר אֶסְתַּלַּק מִתַּמָּן, מִתְחַבְּרָא בְּאַתְוּוֹן מוֹת דְּפִירוּדָא.
 מֵאֲלִין אַתְוּוֹן שְׂרִיאַת חוּה וְנִרְמַת בִּישָׂא עַל עֲלָמָא.
 כְּמָה דְכְתִיב, (בראשית ג) וַתֵּרָא הָאֵשָׁה כִּי טוֹב אֶהְדֶּרֶת
 אַתְוּוֹן לְמַפְרַע אֲשַׁתָּאֵר מִ"ו וְאֲנֹן אֲזִלוּ וְנִטְלוּ אוֹת
 תִּי"ו בְּהַדְיָיְהוּ וְנִרְמַת מוֹתָא עַל עֲלָמָא כְּמָה דְכְתִיב
 וַתֵּרָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, הָא אוֹלִיפְנָא מ"ם
 אֲשַׁתָּאֵרֶת יְחִידָאָה, וְא"ו דְּאִיְהוּ חִיָּין תְּדִיר אֶתְהַפְּכַת
 וְאֲזֵלַת וְנִטְלַת תִּי"ו דְכְתִיב וַתִּקַּח וַתִּתֵּן וְאֲשַׁתְּלִים
 תִּיבָה דָא וְאַתְחַבְּרוּ אַתְוּוֹן. אָמַר לִיה בְּרִיךְ אַנְתָּ בְּרִי
 וְהָא אוֹקִימְנָא מְלָה דָא.

פְּקוּדָא חֲמִישָׁאָה כְּתִיב, יִשְׂרָעֻזוּ הַמַּיִם שְׂרִין נֶפֶשׁ

לשון הקודש

וְנִרְמָה מוֹת עַל הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב
 וַתֵּרָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, הָרִי
 לְמִדְנֵוּ מ"ם גְּשָׁאָרָה יְחִידָה. וְא"ו שְׁהִיא
 חִיִּים, תְּמִיד מִתְהַפְּכַת וְהוֹלְכַת וְנוֹטְלַת
 תִּי"ו, שְׁכַתּוּב וַתִּקַּח וַתִּתֵּן. וְנִשְׁלָמָה
 הַתִּבָּה הַזֶּה וְהַתְחַבְּרוּ הָאוֹתִיּוֹת. אָמַר לוֹ,
 בְּרִיךְ אַתָּה בְּנִי, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ הַדְּבָר הַזֶּה.
 מִצְוָה חֲמִישִׁית – כְּתוּב יִשְׂרָעֻזוּ הַמַּיִם
 שְׂרִין נֶפֶשׁ חַיָּה. בְּפִסּוּק הַזֶּה יֵשׁ שְׁלֹשׁ

וְהִינֵנוּ סוּד הַכְּתוּב וְהָיוּ לְמֵאֲרוֹת. שְׁהֵנָּה
 הַקְּלִפָּה עוֹלָה אַחַר הַמַּח. הַמַּח אֹר. הַצַּד
 הָאֵחֶר מוֹת. אֹר בְּחִבּוּר שֶׁל אוֹתִיּוֹת.
 מוֹת בְּפִירוּד. וְכִשְׁהָאֹר הַזֶּה מִסְתַּלַּק
 מִשָּׁם, מִתְחַבְּר בְּאוֹתִיּוֹת מוֹת שֶׁל פִּירוּד.
 מִהָאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ הַתְחִילָה חוּה וְנִרְמָה רַע
 עַל הָעוֹלָם, כְּכַתּוּב (בראשית ג) וַתֵּרָא הָאֵשָׁה
 כִּי טוֹב. הַחֲזוּרָה הָאוֹתִיּוֹת לְמַפְרַע וְנִשְׁאָר
 מ"ו, וְהֵם הִלְכוּ וְנִטְלוּ הָאוֹת תִּי"ו עִמָּם,

חַיָּה. בְּהַאי קָרָא אֵית תְּלַת פְּקוּדֵין. חַד לְמַלְעֵי
בְּאוּרֵייתָא. וְחַד לְאַתְעֶסְקָא בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה. וְחַד לְמַגְנֹד
לְתַמְנִיָּא יוֹמִין וְלֹאֲעִבְרָא מִתַּמָּן עָרְלָתָא. לְמַלְעֵי
בְּאוּרֵייתָא וְלֹאֲשְׁתַּדְלָא בָּהּ וְלֹאֲפִשָּׂא לָּהּ בְּכָל יוֹמָא
לְתַקְנָא נַפְשִׂיהּ וְרוּחִיהּ.

דְּכִיּוֹן דְּבַר נָשׁ אֲתַעֲסַק בְּאוּרֵייתָא אֲתַתְּקֹן
בְּנִשְׁמַתָּא אַחְרָא קְדִישָׁא. דְּכְתִיב שָׂרִץ נֶפֶשׁ
חַיָּה. נֶפֶשׁ דְּהָהוּא חַיָּה קְדִישָׁא. דְּכַד פֵּר נָשׁ לָא
אֲתַעֲסַק בְּאוּרֵייתָא לִית לִיהּ נֶפֶשׂא קְדִישָׁא. קְדוּשָׁא
דְּלַעִילָא לָא שְׂרִיא עֲלוּי. וְכַד אֲשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא,
בְּהָהוּא רְחִישׁוּ דְרְחִישׁ בָּהּ זְכִי לְהָהוּא נֶפֶשׁ חַיָּה,
וְלַמְּהַדְרַר בְּמִלְאָכִין קְדִישִׁין. דְּכְתִיב, (תהלים קג) בָּרְכוּ יְיָ
מִלְאָכָיו, אֵלִין אַנּוּן דְּמִתְעַסְקִין בְּאוּרֵייתָא דְאַקְרוּן
מִלְאָכָיו בְּאַרְעָא.

לשון הקודש

מתעסק בתורה, אין לו נפש קדושה,
והקדושה שלמעלה אינה שורה עליו.
וכאשר משתדל בתורה, באותו הדבור
שהוא מברר בה, הוא זוכה לנפש החיה
ההיא ולהיות כמו מלאכים קדושים,
שכתוב (תהלים קג) בָּרְכוּ ה' מִלְאָכָיו. אלו
הם שמתעסקים בתורה שנקראים
מלאכיו בארץ.

מצוות: אחת לעסק בתורה, ואחת
להתעסק בפריה ורביה, ואחת למול
לשמונה ימים ולהעביר משם הערלה.
לעסק בתורה ולהשתדל בה ולהגדילה
בכל יום לתקן את נפשו ורוחו.

שפיון שאדם מתעסק בתורה, הוא
נתקן בנשמה אחרת קדושה, שכתוב
שָׂרִץ נֶפֶשׁ חַיָּה. הנפש של החיה
הקדושה ההיא. שכאשר אין אדם

וְדָא הוּא דְכְתִיב וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ. הַאִי
 בְּהַאי עֲלָמָא. בְּתַהוּא עֲלָמָא תַנִּינָן דִּזְמִין
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְדַּ לֹּון גְּדַפִּין בְּנִשְׁרִין
 וְלֹאֲשָׁטָא בְּכָל עֲלָמָא דְכְתִיב, (ישעיה מ) וְקוֹי ה' יִחְלִיפוּ
 כַּח יַעֲלוּ אֲבָר בְּנִשְׁרִים. וְהִינוּ דְכְתִיב וְעוֹף יְעוֹפֵף
 עַל הָאָרֶץ דָּא אֹרִייתָא דְאֲקָרִי מִים יִשְׂרָצוּן וַיִּפְקוּן
 רַחֲשָׁא דְנֶפֶשׁ חַיָּה מֵאַתֵּר דְּתַהוּא חַיָּה יִמְשְׁכוּן לָהּ
 לְתַתָּא כְּמָה דְאַתְמָר. וְעַל דָּא אָמַר דָּוִד (תהלים נא) לֵב
 טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים, לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא, וְכִדִּין וְרוּחַ
 נְכוּן חֲדָשׁ בְּקַרְבֵּי:

פְּקוּדָא שְׁתִּיתָאָה לְאַתְעֶסְקָא בְּפִרְיָה וְרִבְיָה. דְּכָל
 מָאן דְּאַתְעֶסְק בְּפִרְיָה וְרִבְיָה, גְּרִים לְתַהוּא
 נִהַר לְמַהוּי נְבִיעַ תְּדִיר וְלֹא יִפְסְקוּן מִיּוּמֵי. וַיִּפְּא
 אֶתְמַלְיָא בְּכָל סְטָרִין. וְנִשְׁמָתִין חֲדָתִין מִתְחַדְּשָׁן

לשון הקודש

למטה, כמו שנתבאר. ועל כן אמר דוד
 (תהלים נא) לב טהור ברא לי אלהים, לעסק
 בתורה, ואז – ורוח נכון חדש בקרבי.
 מצוה ששית – להתעסק בפריה ורביה.
 שכל מי שמתעסק בפריה ורביה, גורם
 לנהר שהוא להיות נובע תמיד ולא
 יפסקו מימיו. והים מתמלא בכל
 הצדדים. ונשמות חדשות מתחדשות
 ויוצאות מאותו האילן, וצבאות רבים

וזהו שכתוב ועוף יעופף על הארץ. זה
 בעולם הזה. וצבאותו העולם שנינו,
 שעתיד הקדוש ברנף הוא לעשות להם
 בנפים בנשרים ושישוטו בכל העולם,
 שכתוב (ישעיה מ) וקווי ה' יחליפו כח יעלו
 אבר בנשרים. והינו מה שכתוב ועוף
 יעופף על הארץ – זו התורה שנקראת
 מים, ושרצו ויוציאו שרץ של נפש חיה
 מהמקום של החיה ההיא ומשכו אותה

וּנְפָקִין מִהֵוּא אֵילָנָא. וְחִילִין סְגִיִּין אֶתְרַבִּיאוּ לְעֵילָא
 בְּחַדֵּי אַנּוּן נִשְׁמָתִין. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (בראשית א) יִשְׂרָצוּ
 הַמִּים שָׂרֵץ נֶפֶשׁ חַיָּה, דָּא בְרִית הַקִּדְשׁ, קְדִישָׁא נְהָר
 דְנַגִּיד וְנָפִיק, וּמִיָּא דִילִיה אֶתְרַבִּיאוּ וְרַחֲשִׁין רַחֲשָׁא
 וְרַבּוּיָא דְנִשְׁמָתִיה לְהֵיָא חַיָּה.

וּבְאַנּוּן נִשְׁמָתִין דְעָאֲלִין בְּהֵיָא חַיָּה נִפְקִי כִּמְה
 עוֹפִי דְפָרְחֵן וְטָאֲסֵן כָּל עֲלָמָא. וְכֵד נִשְׁמָתָא
 נִפְקָא לְהָאֵי עֲלָמָא הֵהוּא עוֹפָא דְפָרַח וְנִפְקַב בְּחַדֵּי
 הָאֵי נִשְׁמָתָא מִהֵהוּא אֵילָנָא נִפְקַב עֲמִיָּה. כִּמְה נִפְקֵן
 בְּכָל נִשְׁמָתָא וְנִשְׁמָתָא. תִּרְיִן, חַד מִיּוֹמִיָּא וְחַד
 מִשְׁמָאֲלָא. אֵי זְכִי אַנּוּן נְטָרִין לִיָּה דְכְתִיב, (תהלים צא)
 כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה לָד. וְאֵי לָא אַנּוּן מְקַטְרְגִי עֲלִיָּה.

אָמַר רַבִּי פִינְחָס (דף יג ע"א) תִּלְתָּא אַנּוּן דְקִיּוּמֵי

לשון הקודש

שְׁפֹרַת וְיוֹצֵא עִם הַנְּשָׁמָה הַזֹּה, מֵאוֹתוֹ
 הָעֵץ יוֹצֵא עִמוֹ. כִּמְה יוֹצֵאִים עִם כָּל
 נְשָׁמָה וְנִשְׁמָה? שְׁנַיִם, אֶחָד מִיּוֹמִין וְאֶחָד
 מִשְׁמָאֲלָא. אִם הוּא זֹכֶה – הֵם שׁוֹמְרִים
 אוֹתוֹ, שְׁכֵתוֹב (תהלים צא) כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה
 לָד. וְאִם לֹא – הֵם מְקַטְרְגִים עָלָיו.

אָמַר רַבִּי פִינְחָס, שְׁלֹשָׁה הֵם שְׁעוּמֵדִים
 אֲפּוֹטְרוֹפּוֹסִים עַל הָאָדָם כְּשֵׁהוּא זֹכֶה,
 שְׁכֵתוֹב (איוב לג) אִם יֵשׁ עָלָיו מִלְּאָךְ מִלִּין

מִתְנַגְדִּים לְמַעְלָה עִם אוֹתָם הַנְּשָׁמוֹת.
 זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (בראשית א) יִשְׂרָצוּ הַמִּים שָׂרֵץ
 נֶפֶשׁ חַיָּה. זֶה בְרִית הַקִּדְשׁ, הַנְּהָר שְׁשׁוּפֵעַ
 וְיוֹצֵא, וְהַמִּים שְׁלוֹ מִתְרַבִּים וְשׁוֹרְצִים
 שָׂרֵץ וְהַתְרַבּוֹת שֶׁל נִשְׁמָתוֹ לְחַהֵּה הֵיָא.

וּבְאוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת שְׁנַכְנְסוֹת לְחַיָּה
 הֵיָא, יוֹצֵאִים כִּמְה עוֹפּוֹת שְׁפּוֹרְחִים
 וְטָסִים בְּכָל הָעוֹלָם. וְכַאֲשֶׁר הַנְּשָׁמָה
 יוֹצֵאת אֶל הָעוֹלָם הַזֶּה, הָעוֹף הֵהוּא

אֶפְסֹרְפְּסִין עָלֶיהָ דְּבַר נָשׁ כַּד זָכִי. דְּכִתִּיב, (איוב לג)
 אִם יֵשׁ עָלָיו מִלֶּאֱדָ מְלִיץ אַחַד מִנִּי אֶלְפָּ לְהַגִּיד
 לְאָדָם יִשְׂרָו. אִם יֵשׁ עָלָיו מִלֶּאֱדָ הָא חַד. מְלִיץ תִּרִי.
 אַחַד מִנִּי אֶלְפָּ לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָו הָא תִּלַּת. אָמַר
 רַבִּי שְׁמַעוֹן, חָמֵשׁ, דְּכִתִּיב יִתִּיר, וַיִּחַנְנוּ וַיֹּאמֶר. וַיִּחַנְנוּ
 חַד. וַיֹּאמֶר תִּרִין. אָמַר לִיה לָאו הָכִי, אֶלָּא וַיִּחַנְנוּ
 דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲזוּדֵי, דְּהָא לִית רִשׁוּ
 לְאַחֲרָא אֶלָּא לִיה.

אָמַר לִיה שְׁפִיר קָא אָמַרְתָּ. וּמָאן דְּאֵתְמַנַּע מִפְּרִיָּה
 וּרְבִיָּה כְּבִיכּוּל אַזְעִיר דִּיּוֹקְנָא דְּכָלִּיל כָּל
 דִּיּוֹקְנִין. וְגָרִים לְהַהוּא נָהַר דְּלָא נִגְדִין מִיּוֹזִי וּפְגִים
 קִיִּמָּא קִדְשָׁא בְּכָל סְטֵרִין. וְעָלֶיהָ כְּתִיב, (ישעיה טו)
 וַיִּצְאוּ וַרְאוּ בְּפָנֵי הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בִּי. בִּי וַדָּאִי
 דָּא לְגוּפָא. וְנִשְׁמַתִּיהָ לָא עָיִל לְפַרְגּוּדָא כָּלִל וְאַטְרִיד

לשון הקודש

אָמַר לוֹ, יָפָה אָמַרְתָּ, וּמִי שְׁנַמְנַע מִפְּרִיָּה
 וּרְבִיָּה, כְּבִיכּוּל מִמְעִיט אֵת הַדְּמוּת
 שְׁכּוֹלֶלֶת אֵת כָּל הַדְּמוּת, וְגוֹרֵם לְאוֹתוֹ
 הַנֶּהָר שְׂאִין שׁוֹפְעִים מִיּוֹזִי, וּפּוֹגֵם אֵת
 הַבְּרִית הַקְּדוּשׁ בְּכָל הַצְּדָדִים, וְעָלִיו
 כְּתוּב (ישעיה טו) וַיִּצְאוּ וַרְאוּ בְּפָנֵי הָאֲנָשִׁים
 הַפּוֹשְׁעִים בִּי. בִּי וַדָּאִי זֶה לְגוּפָא, וְאִין
 נִשְׁמַתוֹ נִכְנַסַּת לְפַרְגּוּד כָּלִל, וְהוּא נִטְרַד

אַחַד מִנִּי אֶלְפָּ לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָו. אִם יֵשׁ
 עָלָיו מִלֶּאֱדָ הֵנָּה אַחַד. מְלִיץ - שְׁנִיָּם.
 אַחַד מִנִּי אֶלְפָּ לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָו - הֵנָּה
 שְׁלִשָּׁה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן חֲמִשָּׁה, שְׁכַתּוּב
 יוֹתֵר, וַיִּחַנְנוּ וַיֹּאמֶר. וַיִּחַנְנוּ - אַחַד.
 וַיֹּאמֶר - שְׁנִיָּם. אָמַר לוֹ, לָא כְּבָה, אֶלָּא
 וַיִּחַנְנוּ זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבִדּוֹ, שְׁתֵּרִי
 אִין רִשׁוֹת לְאַחַר אֶלָּא לוֹ.

מההוא עלמא.

פּקוּדָא שְׁבִיעָא לְמַגְזֵר לְתַמְנֵיָא יוֹמִין וְלֹאֲעֲבָרָא
 זוּהֵמָא דְעַרְלָתָא, בְּגִין דְּהֵיָא חַיָּה אִיהִי
 דְרָגָא תְּמִינָאָה לְכָל דְרָגִין, וְהֵיָא נֶפֶשׁ דְּפָרְחָא מִינָה
 אֲצַטְרִיכָא לְאַתְחֻזָּא קַמָּה לְתַמְנֵיָא יוֹמִין כְּמָה
 דְאִיהִי דְרָגָא תְּמִינָאָה. וּכְדִין אֲתַחֲזִי וְדָאֵי דְאִיהִי
 נֶפֶשׁ חַיָּה. נֶפֶשׁ דְּהֵיָא חַיָּה קְדִישָׁא וְלֹא מִסְטָרָא
 אֲחָרָא. וְדָא אִיהוּ יִשְׂרָעוּ הַמּוֹיִם. בְּסַפְרָא דְחַנוּךְ
 יְתַרְשְׁמוּן מִיָּא דְזֵרְעָא קְדִישָׁא רְשִׁימוּ דְנֶפֶשׁ חַיָּה.
 וְדָא רְשִׁימוּ דָאֵת יו"ד דְאֲתַרְשִׁים בְּבִשְׂרָא קְדִישָׁא
 מִכָּל שְׂאֵר רְשׁוּמִין דְעֵלְמָא.

וְעוֹף יַעֲזוּפָה עַל הָאָרֶץ. דָּא אֵלֵיהּ דְטָאֵם כָּל עֵלְמָא
 בְּאַרְבַּע טָאֵסִין לְמַחֲזֵי תַפְן בְּהֵיָא גְזִירוּ
 דְקִיָּמָא קְדִישָׁא. וְאַצְטְרִיךְ לְתַקְנָא לִיָּה כּוּרְסֵיָא

לשון הקודש

מאותו העולם.

הקדושה, ולא מן הצד האחר. וזהו
 יִשְׂרָעוּ הַמּוֹיִם. בְּסַפְרֵי חַנוּךְ יְרְשִׁמוּ
 הַמּוֹיִם שֶׁל זֵרַע קְדִישׁ רְשִׁים שֶׁל נֶפֶשׁ חַיָּה.
 וְזֶה הַרְשָׁם שֶׁל הָאוֹת יו"ד שֶׁנֶּרְשָׁם בְּבִשְׂרָא
 הַקְּדִישָׁא מִכָּל שְׂאֵר הַרְשׁוּמִים שֶׁל הָעוֹלָם.
 וְעוֹף יַעֲזוּפָה עַל הָאָרֶץ – זֶה אֵלֵיהּ שֶׁטָּס
 אֵת כָּל הָעוֹלָם בְּאַרְבַּע טִיסוֹת לְהוֹיֹת שָׁם
 בְּאוֹתָהּ הַמִּילָה שֶׁל בְּרִית הַקְּדִישׁ. וְצִרִיךְ

מִצְנָה שְׁבִיעִית – לְמוֹל לְשִׁמְנָה יָמִים
 וְלִהְעֵבִיר אֵת זְהַמַּת הָעַרְלָה, מִשׁוּם
 שֶׁחַיָּה הֵיָא הִיא הַדְּרָגָה הַשְּׁמִינִית לְכָל
 הַדְּרָגוֹת, וְהַנֶּפֶשׁ הֵיָא שְׁפוּרְחַת מִמְּנָה
 צִרִיכָה לְהִרְאוֹת לְפָנֶיהָ לְשִׁמְנָה יָמִים כְּמוֹ
 שֶׁהִיא דְרָגָה שְׁמִינִית, וְאִזּוּ וְדָאֵי נִרְאָה
 שֶׁהִיא נֶפֶשׁ חַיָּה. הַנֶּפֶשׁ שֶׁל חַיָּה הֵיָא

וְלֹא־דָבָרָא בְּפוּמִיהָ דָּא בְּרַסְיָא דְאֵלֵיהּ"ו. וְאִי לָאוּ לָא
 שְׂאֵרֵי תַפְּנִין. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִים הַגְּדוֹלִים.
 תַּרְיִן אֵלֶיךָ עָרְלָה וּפְרִיעָה. גִּזְרוּ דְעָרְלָה וּפְרִיעָה
 לְבַתָּר. וְאֲנֹן דְּכַר וְנוֹקְבָא. וְאֵת כָּל נַפְשׁ הַחַיָּה
 הַרוּמְשָׁת, דָּא רְשִׁימוּ דְאֵת קַיִמָּא קַדִּישָׁא דְאִיהִי
 נַפְשׁ חַיָּה קַדִּישָׁא בְּדִקְאֲמָרָן. אֲשֶׁר שָׂרְעוּ הַמַּיִם מִיַּן
 עֲלָאִין דְּאֲתַמְשְׁכוּ לְגַבְהָ דְאֵת רְשִׁימוּ דָּא.

וּבְגִין דָּא אֲתַרְשִׁימוּ יִשְׂרָאֵל בְּרְשִׁימוּ קַדִּישָׁא וְדַכּוּ
 לְתַתָּא, בְּנוּנָא דְאֲנֹן רְשִׁימִין קַדִּישִׁין,
 לְאֲשֶׁתְמוּדְעָא בֵּין סֵטֶר קַדִּישָׁא לְסֵטֶרָא אַחְרָא
 דְּמִסְאָבוּ. אוּף יִשְׂרָאֵל רְשִׁימִין לְאֲשֶׁתְמוּדְעָא בֵּין
 קַדִּישָׁא, לְעַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת דְּאֲתַיִן
 מִסֵּטֶרָא אַחְרָא דְּמִסְאָבָא בְּמָה דְּאֲתַמָּר. וְכַמָּה
 דְּרְשִׁים לֹון הָכִי רְשִׁים בְּעִירֵי וְעוֹפֵי דְּלֵהוֹן לְבְּעִירֵי

לשון הקודש

אליה של אות הרשם הזו.
 ובגלל זה נרשמו ישראל ברשם קדוש
 וטהור למטה. כדגמת אותם רשומים
 קדושים, להכיר בין צד הקדשה לצד
 האחר של הטמאה, אף ישראל רשומים
 להכיר בין צד הקדשה לעמים עבויים,
 שבאים מצד האחר של טמאה, כמו
 שנתבאר. וכמו שרושם אותם, כך רושם
 הבהמות והעופות שלהם לבהמות

לסדר לו פסא, ולהזכיר בפיו זה הפסא
 של אליה"ו. ואם לא – אינו שורה שם.
 ויברא אלהים את התנינים הגדלים –
 שני אלה ערלה ופריעה. המילה של
 הערלה, ואחר כך הפריעה. והם זכר
 ונקבה. ואת כל נפש החיה הרמשת – זה
 הרשם של אות ברית הקדש, שהיא
 הנפש חיה הקדושה כפי שאמרנו. אשר
 שרצו המים – המים העליונים שנמשכו

וְעוֹפֵי דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּפְאָה
חולקהון דְיִשְׂרָאֵל:

פְּקוּדָא תְּמִינָאָה לְמַרְחָם גִּיּוֹרָא (על) דְּעָאֵל לְמַגְוֵר
גְּרָמִיָּה וּלְאַעְלָא תְּחוֹת גְּדַפּוּי דְשְׂכִינְתָּא.
וְאִיהִי אָעִילָא לֹון תְּחוֹת גְּדַפְתָּא לְאַנוּן דְּמַתְּפָרְשָׁן
מִסְטָרָא אַחְרָא מִסְאַבָּא וּמַתְקַרְבִּין לְגַבְתָּא. דְּכַתִּיב
תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ. וְאִי תִימָא דְהֵאֵי נֶפֶשׁ
חַיָּה דְכְּלִילָא בְּיִשְׂרָאֵל לְכֹלָא הִיא אֲזַדְמַנְתָּ. חֲדַר
וְאָמַר לְמִינָהּ. כַּמָּה אַכְסֵדְרִין וְאֲדַרְרִין דָּא לְגוּ מִן דָּא
אִית לָהּ לְהֵאֵי אָרֶץ דְּאִיהִי חַיָּה תְּחוֹת גְּדַפְתָּא.

גְּדַפְתָּא יְמִינָא אִית לָהּ תְּרִין אַכְסֵדְרִין. וּמַהֵאֵי גְּדַפְתָּא
אַתְּפָרְשָׁן לְתְּרִין אוּמִין אַחְרַנִּין דְּאַנוּן קְרִיבִין
בְּיַחְדָּא לְיִשְׂרָאֵל לְאַעְלָא לֹון לְגוּ אַכְסֵדְרִין אֵלִין.
וּתְחוֹת גְּדַפְתָּא שְׂמַאלָא אִית תְּרִין אַכְסֵדְרִין אַחְרַנִּין

לשון הקודש

שְׂנַפֵּשׁ חַיָּה הַזֶּה שְׂפִלוּלָהּ בְּיִשְׂרָאֵל הִיא
מְזַמְנַת לְכָל - חֲזוּר וְאָמַר לְמִינָהּ. כַּמָּה
אַכְסֵדְרָאוֹת וְחֲדָרִים זֶה לְפָנִים מִזֶּה יֵשׁ
לְאָרֶץ הַזֶּה שֶׁהִיא חַיָּה. תַּחַת בְּנִפְיָהּ.
כַּנְּפֵי יְמִין, יֵשׁ לָהּ שְׁתֵּי אַכְסֵדְרָאוֹת.
וּמִהַכְּנֵף הַזֶּה נִפְרָדִים לְשְׁתֵּי אֲמוֹת אַחֲרוֹת
שֶׁהֵן קְרוֹבוֹת בְּיַחְדָּו לְיִשְׂרָאֵל לְהַכְנִיסָם
לְתוֹךְ הָאַכְסֵדְרָאוֹת הַלְלוּ. וְתַחַת כַּנְּפֵי

וְעוֹפוֹת שֶׁל הָעַמִּים עֲבוּ"ם. אֲשֶׁרֵי חֲלַקְם
שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

מְצַנְחָה שְׂמִינִית - לְאַהֲבָא אֵת הַגֵּר שְׂנַכְנַם
לְמוֹל אֵת עַצְמוֹ וּלְהַכְנִים תַּחַת כַּנְּפֵי
הַשְּׂכִינָה. וְהִיא מְכַנְיָסָה אוֹתָם תַּחַת
כַּנְּפִיָּהּ לְאוֹתָם שְׂנַפְרָדִים מֵעַד הַשְּׂמַאלָה
הָאַחַר וּמַתְקַרְבִּים אֵלֶיהָ, שְׂכַתוֹב תּוֹצֵא
הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ. וְאִם תִּיאַמַר

וּמִתְפָּרֵשׁ לְתָרִין אוֹמִין אַחֲרֵינִין דְּאַנוּן עֲמוּן וּמוֹאֵב.
 וּכְלָחוּן אֶקְרוּן נֶפֶשׁ חַיָּה. וּכְמָה אֲדָרִין סְתִימִין אַחֲרֵינִין
 וְהִיכְלִין אַחֲרֵינִין בְּכָל גְּדָפָא וְגְדָפָא. וּמִנֵּייהוּ נִפְקוּ
 רוּחִין לְאַפְרָשָׁא לְכָל אֲנוּן גִּיּוּרִין דְּמִתְגִּיּוּרִין. וְאֶקְרוּן
 נֶפֶשׁ חַיָּה, אֲבָל לְמִינָהּ. וּכְלָחוּ עֲאֲלִין תְּחוּת גְּדָפוּי
 דְּשְׂכִינְתָּא וְלֹא יִתִיר.

אֲבָל נִשְׁמַתָּא דִּישְׂרָאֵל נִפְקָא מִגּוּ גּוּפָא דְּהָהוּא
 אִילְנָא, וּמִתְמָן פְּרָחִין נִשְׁמַתִּין לְגוּ תַּי אֶרֶץ
 גּוּ מְעָהָא לְגוּ לְגוּ. וְרוּא (מלאכי ג) כִּי תִהְיוּ אַתֶּם אֶרֶץ
 חֶפְזִין. וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל בֵּן יֶקִיר דְּחָמוּ מְעָהָא עֲלֵיהּ
 וְאֶקְרוּן (ישעיה מז) הָעֲמוּסִים מִנִּי בָטָן וְלֹא מִגְּדָפִין לְבַר.
 וְתוּ (דף יג ע"ב) גִּיּוּרִין לִית לֹוֹן חוּלְקָא בְּאִילְנָא עֲלָאָה
 כָּל שְׂכָן בְּגוּפָא דִּילֵיהּ. אֲבָל חוּלְקָא דְלָחוּן בְּגְדָפִין
 אִיהוּ וְלֹא יִתִיר. וְגִיּוּרָא תְּחוּת גְּדָפֵי שְׂכִינְתָּא וְלֹא

לשון הקודש

שָׁמַל יֵשׁ שְׁתֵּי אֲכִסְדָּרָאוֹת אַחֲרוֹת,
 וְנִפְרָדִים לְשְׁתֵּי אֲמוֹת אַחֲרוֹת, שְׁהִם עֲמוּן
 וּמוֹאֵב. וּכְלָם נִקְרָאִים נֶפֶשׁ חַיָּה. וּכְמָה
 חֲדָרִים סְתוּמִים אַחֲרִים וְהִיכְלוֹת אַחֲרִים
 בְּכָל כְּנָף וְכְנָף, וּמָהִם יוֹצְאוֹת רוּחוֹת
 לְהַפְרִיד לְכָל אוֹתָם הַגְּרִים שְׁמִתְגִּיּוּרִים,
 וְנִקְרָאִים נֶפֶשׁ חַיָּה, אֲבָל לְמִינָהּ. וּכְלָם
 נִכְנָסִים תְּחַת כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה וְלֹא יוֹתֵר.
 אֲבָל נִשְׁמַת יִשְׂרָאֵל יוֹצְאָת מִתּוֹךְ הַגּוּף

שֶׁל הָאֵילָן הַהוּא, וּמִשָּׁם פּוֹרְחוֹת
 הַנְּשָׁמוֹת לְתוֹךְ הָאֶרֶץ הַזֶּה לְתוֹךְ מְעִיָּה
 לְפָנָי וּלְפָנָי, וְהַסּוּד - (מלאכי א) כִּי תִהְיוּ
 אַתֶּם אֶרֶץ חֶפְזִין. וְעַל זֶה יִשְׂרָאֵל בֵּן יֶקִיר
 שְׁהָמוּ מְעִיָּה עֲלָיו, וְנִקְרָאִים (ישעיה מז)
 הָעֲמוּסִים מִנִּי בָטָן, וְלֹא מִהַכְּנָפִים הַחוּצָה.
 וְעוֹד, לְגָרִים אֵין חֶלֶק בְּאֵילָן הָעֲלִיוֹן, וְכָל
 שְׂכָן בְּגוּף שָׁלוּ. אֲבָל הַחֶלֶק שְׁלָהֶם הוּא
 בְּכְנָפִים וְלֹא יוֹתֵר, וְהַגֵּר תְּחַת כְּנָפֵי

וַיִּתֵּר גִּירֵי הַצֶּדֶק אֲנֹנִי דִּתְמֹן שְׂרָאן וְאֶתְאֲחֶדֶן וְלֹא
 לָגוּ בְּמַה דְּאֶתְמָר. וּבְגִין כֶּךָ תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה
 לְמִינָהּ. וְלִמָּאן, בְּהֵמָה וּרְמֶשׂ וְחַיְתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ
 כְּלָחוּ שְׂאֵבִין נֶפֶשׁ מֵהָיָא חַיָּה, אֲבָל כָּל חַד לְמִינָהּ
 כִּדְקָא חַיִּי לָהּ:

פְּקוּדָא תְּשִׁיעָא לְמִיתָן לְמִסְכְּנֵי וְלְמִיחָב לֹוֹן
טְרַפָּא. דְּכִתִּיב נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
כְּדְמוּתֵנוּ. נַעֲשֶׂה אָדָם, מְשׁוֹתְפָא כָּלֵל דְּכַר וְנוֹקְבָא.
בְּצַלְמֵנוּ, עֵתִירִי. כְּדְמוּתֵנוּ, מִסְכְּנֵי. דְּהָא מִסְטָרָא
דְּדְכוּרָא עֵתִירִי, וּמִסְטָרָא דְּנוֹקְבָא מִסְכְּנֵי. כְּמָה דְּאֲנֹנִי
בְּשׁוֹתְפָא חָדָא. וְחַס דָּא עַל דָּא, וְיִהִיב דָּא לְדָא
וְגַמִּיל לִיָּה טִיבוּ, הָכִי אֲצַטְרִיךְ בְּרַ נָשׁ לְתַתָּא לְמַחְוֵי
עֵתִירָא וּמִסְכְּנָא בְּחַבּוּרָא חָדָא, וְלְמִיחָב דָּא לְדָא
וְלְגַמְלָאָה טוֹבָא דָּא לְדָא.

לשון הקודש

כְּדְמוּתֵנוּ. נַעֲשֶׂה אָדָם - מְשׁוֹתְפָא, כָּלֵל
 שֶׁל זָכָר וְנוֹקְבָא. בְּצַלְמֵנוּ - עֲשִׂירִים.
 כְּדְמוּתֵנוּ - עֲנִיִּים. שְׂהַרִי מַצַּד הַזָּכָר
 עֲשִׂירִים, וּמַצַּד הַנְּקֵבָה עֲנִיִּים. כְּמוֹ שֶׁהֵם
 בְּשִׁתְּפוֹת אַחַת וְזֶה חָס עַל זֶה, וְזֶה נוֹתֵן
 לְזֶה וְגוֹמֵל לוֹ חֶסֶד, כֶּךָ צְרִיךְ אָדָם לְמַטָּה
 שִׁיחֵיו עֲשִׂיר וְעֵנִי בְּחַבּוּר אַחַד, וְלָתֵת זֶה
 לְזֶה וְלְגַמֵּל חֶסֶד זֶה לְזֶה.

הַשְּׂכִינָה וְלֹא יוֹתֵר. גִּירֵי הַצֶּדֶק הֵם
 שְׂשׁוּרִים שֵׁם וְנֶאֱחָזִים, וְלֹא לְפָנִים, כְּמוֹ
 שְׂנֵתְבָאָר. וּמִשׁוּם כֶּךָ תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ
 חַיָּה לְמִינָהּ. וְלִמָּאן? בְּהֵמָה וּרְמֶשׂ וְחַיְתוֹ
 אֶרֶץ לְמִינָהּ. כָּלֵם שׁוֹאֵבִים נֶפֶשׁ מֵהַחַיָּה
 הַהִיא, אֲבָל כָּל אַחַד לְמִינָהּ פְּרָאוּי לָהּ.
 מַצְנָה תְּשִׁיעִית - לְחַן אֶת הָעֲנִיִּים וְלָתֵת
 לָהֶם טְרַפָּא, שְׂכֵתוֹב נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ